

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА ТЪ:

3 1/2 двадесетаци (вѣли меджидіета) прѣдплатени за вѣкъждѣ.

Писма и дописки ще ся отправятъ, освободени отъ разности, до Редакціята на Българекъ-та Пчела.

Стойностъ-тъ на вѣстникъ-тъ ще ся вписа у Г. Ст. Георгиева, Кассіеринъ.

Единъ листъ 1/2 Цванецъ.

Редакторъ и поръчителъ: ИСПАСЪ ПОПЕСКУ.

Ромъно-Българска Печатница на Х. Д. ВАКЛИДОВА.

ИЗДАВА СЯ СЪКОИ ВТОРНИКЪ.

БЪЛГАРСКА ПЧЕЛА.

ВѢСТНИКЪ ПОЛИТИЧЕСКИ, ЛЮБОСЛОВЕНЪ И ТЪРГОВСКИ.

ПОДПИСКА-ТЪ СЯ ПРИМА:

Въ Браила у Г-да Д. Дучевича и А. Константинова а по други-тъ градове у Г-да познати-тъ Настоятели, кои-то отговарятъ за вѣстника-тъ. За книжевни и общеполезни извѣстія не ся плаща нищо.

Други-тъ по 1 гр. малкия-тъ редъ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Спасение-то на Българи-тъ е да не приматъ точки-тъ кон-то фенерска-тъ патриаршія може да издаде ужъ за рѣшеніе-то на черковния-тъ Вѣпросъ: тѣ трѣба да протестуватъ едногласно и съгласно да молѣтъ Ц. Правительство да ги избави за сѣкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другояче, онзи кой-то не ся отнесе тѣй ще има тѣжка отговорностъ прѣдъ Бога, прѣдъ народа-тъ и прѣдъ свѣтъ-тъ си.

Браила, 9 Августа 1864.

Политич. изгледъ.

Дано-германскія-тъ въпросъ ся намира днесъ въ единъ пѣтъ кой-то обхваща за напрѣдъ установеніе-то на миръ-тъ, и положеніе-то на политически-тъ работи въ сѣрѣдния и сѣверна Европа може ся опрѣдѣли какъ-то слѣдва:

Прѣговори-тъ за крайно-то заключеніе на миръ-тъ начнали и вѣроятно може да ся свършатъ прѣди 15 септемврія Германска-тъ Діета щѣла да ся покани да ся изрѣче върху въпроса-тъ за наслѣдіе-то, и двѣ-тъ голѣми германски сили правили днесъ прѣговори съ федерални-тъ правительства за да установѣтъ единъ видъ врѣменно правительство въ княжествата до гдѣ-то ся рѣши въпросъ-тъ за наслѣдіе-то. Отъ една-тъ и друга-тъ страна щели да ся мѣчатъ да отстранѣтъ колкото е възможно разгѣжданіе-то на второстѣпени-тъ въпроси, за да ся оздрави поскоро-благочиніе то и достаточное съгласіе въ конфедерация-тъ.

Не прѣставатъ отъ да отдаватъ на Пруссія задни намѣренія кои-то имала за княжествата-то като ся отнематъ отъ Дания. Француски-тъ вѣстници най много ся боѣтъ това и споредъ тѣхъ, Пруссія търсила или да ся присъедини нѣкое княжество, какъ-то Лауембургъ или да стане покровителка на новото царство кое-то ще ся състави отъ откъснати-тъ отъ Дания княжества. По слѣдствие на това, увѣриватъ че Франция обявила на сѣюзни-тъ двѣ сили че не може да стои много врѣме равнодушна прѣдъ едно злоупотрѣбленіе на сила-тъ и прѣдъ едно нарушеніе на права-та на народи-тъ кои-то ся ся освободили чрѣзъ боя-тъ.

Отъ друга страна казватъ че Француско-то правительство распратило до

прѣдставници-тъ си при други-тъ сили едно окръжно писмо чрѣзъ кое-то искало, рѣшително начина-тъ по ко-го-то Берлинскія-тъ кабинетъ и Виенскія-тъ разумѣватъ да наредѣтъ даниогермански-тъ работи. Най послѣ, като искаватъ двѣтъ по горни извѣстія не-точни, увѣриватъ че французко-то правительство, наедно съ английско-то и руско-то, прѣдставило на Виенна устив заблѣжванія за полза на Дания

Нѣ какъ-то и да е за тѣя постѣпки на Франция, ето какво казва единъ вѣстникъ за намѣренія-та на Пруссія „Макаръ въ документа-тъ кой-то ся подписа на Виенна и да не ся намира никоя точка ко-го да прѣдупазва правата на Германія върху княжества-та, двѣ-тъ сѣюзни сили имали намѣреніе да оставѣтъ на Діета-тъ грижа-тъ да ся изрѣче върху бѣдно-то щастіе на Шлесвигъ Холштейнъ; уже една нота ко-то тѣ издали показала расположенія-та имъ, и може ся опрѣдѣли че на 8 септемврія ще ся отворѣтъ на Франкфортъ разгѣжданія-та върху тоя важень прѣдмѣтъ. Обаче, кореспондентина-тъ ни мисли че гая дата е много близна, като Діета-тъ не може да залови тоя въпросъ прѣди крайно-то заключеніе на миръ-тъ и мяжнотин-тъ кои-то още стоятъ за рѣшаваніе не позволяватъ щото отъ сега до тогава прѣговори-тъ да могатъ да ся свършатъ.

По причина на унижители-тъ условия за миръ кои-то ся прѣдложили отъ двѣ-тъ германски голѣми сили на Діетѣ и прѣшли отъ тая послѣдняя-тъ, горѣхъ че въ Копенхагъ станали нѣкои размѣри отъ страна на народа-тъ. Тая новина ся искара неточна. Споредъ извѣстія-та отъ тамо, ко-то отвори лична данска-тъ обща Діета, царя-тъ ся прѣлъ со жарки рѣкоплексанія и ко-га-то, подиръ отваряніе-то на Діета-тъ пригладѣлъ войска-тъ, приманіе-то бы-ло отъ най въсхитители-тъ. Вѣрватъ че общо-то нещастіе ще сближи царя-тъ съ народа-тъ и че скандинависти-тъ, кои-то сѣнуватъ съединеніе-то на Дания, и Норвегія, като прѣсильтъ данскія-тъ царъ Христіана, да остави прѣстола-тъ за полза на княза Оскара, братъ на шведскія-тъ царъ, пѣмални никѣво щастіе да видѣтъ клопности тѣ ся прѣшли отъ данскія-тъ народъ. Най послѣ вѣрватъ че Дания, подиръ нещастна-тъ пагуба ко-то е направила ще употребѣи сич-ки-тъ си сѣрѣства, морални и вещест-вени, за вътрѣшно-то си развитіе.

Партия-тъ на благородни-тъ въ Холштейнъ ся събрала въ Кіель за да разгѣжда работи-тъ на отечество-то. За да въспрѣтъ да ся въведе въ княжества либерна-тъ конституція отъ 1848, ко-то августенбургскія-тъ князь припозна-лъ и ко-то народа-тъ глѣди като основ-венъ законъ на княжества-та, тѣ рѣши-

ли да ся упрѣтъ у Пруссія. За това въ събраніе-то на Кіель, прочело ся едно прошеніе кое-то искало, да ся установи едно общо правителство подъ покрови-телство-то на Пруссія. Чрѣзъ тая ма-ни фестация, благородни-тъ показватъ че желанія-та имъ и интереси-тъ имъ не ся желанія-та и интереси-тъ на отече-ство-то, и прѣдвѣждатъ че това послѣднѣ о-же ще протестува со значително выше-масіе противъ претенціи-тъ на тая партия.

Увѣриватъ че ся начнали важни прѣ-говори между Франция и Италия отно-сително за италийски-тъ работи. Споредъ новини отъ Парижъ, тѣя прѣговори пѣмални за цѣль римскія-тъ въпросъ, и двѣ-тъ правительства да ся съгласѣтъ за да опишожатъ разбойничество-то. По слѣдствие на това, италийско-то пра-вительство, со сѣзволени-то на Фран-ція, щѣло да проводи войска ко-то да захване онаи частъ отъ папски-тъ мѣ-ста ко-то ся граничи съ неаполски-тъ области. Увѣриватъ още че неаполскія-тъ царъ навѣрно щѣлъ да трѣгне отъ Римъ.

Италийскія-тъ генералъ, Манабронъ отишълъ на Парижъ и спомогналъ, ка-зватъ, отъ маркиза де Неполи, сполучи-тъ напълно въ служба-тъ си. Между французско-то правительство и италий-ско-то станало едно съгласіе, за да ся установи въ Италия една партия, въ-сѣщо то врѣме либерална, умѣренна и военна, на кои-то начальници-тъ щѣли да ся генерали-тъ Ла Мармора и Манабронъ.

Князь Хумбергъ, бѣднѣлъ наслѣднѣ-къ на италийскія-тъ прѣстола-тъ щѣлъ да и-де во Франція.

Галскія-тъ князь, бѣднѣлъ наслѣ-дникъ на английскія-тъ прѣстола-тъ, нас-ѣдно со жена-тъ си, щѣлъ да иди въ Дания.

Берковчани не прѣшли фенерскія-тъ фанариотинъ Доротея; читатели-тъ ни-це видѣтъ тая новина въ днешна-тъ ни дописка отъ Цариградъ.

Това дѣло, кое-то ся исполнили съ-отечественници-тъ ни въ Берковица отъ една страна показва, че тѣ, какъ-то и съ-сѣди-тъ имъ Софіянци, постоянноуватъ въ положеніе то кое-то пазѣтъ отъ-голко врѣме и въ расположенія-та кои-то ся показали отъ давна още кѣмъ фенерска-тъ патриаршія и кѣмъ агенти-тъ ѣ; отъ друга страна, то е една блѣ-скава и дѣйствителна протестация про-тивъ дѣла-та толко на фанариоти-тъ ко-лко-то и на прѣдставители-тъ.

Да, по ползовито и по основно про-тестуваніе не може да бѣде отъ онова кое-то направи хъ Берковчани въ тоя-случай. Повече отъ сѣкога тѣ показавъ прѣдставители-тъ не ся проводени въ Цариградъ за да настанаватъ фене-

рски-тъ владыци по български-тъ сѣда-лица отъ кои-то ги пѣдѣтъ; повече отъ сѣкога показавъ, на прѣдставите-ли-тъ, че интереси-тъ кои то имъ ся повѣрени трѣба да иматъ по голѣма ва-жностъ прѣдъ очи-тъ имъ и че не трѣ-ба да ся прѣдаватъ тѣй лѣтко въ рѣ-цѣ тѣ на неприѣтели-тъ на народа-тъ ни, тѣ обявѣхъ на прѣдставители-тъ, че слу-жба-тъ съ ко-то ся патоварени не трѣба съ голя начинъ да ся изпълнява и че дѣла-та имъ не отговарятъ съ съдѣжаніе-то и съ духъ-тъ на пълномощія-та кои-то и-мъ ся дадени отъ страна на народа-тъ.

Дѣйствително, дѣла-та на прѣдстави-тели-тъ ся далечъ отъ да бѣдѣтъ при-поръчителни, далечъ ся отъ да отгова-рятъ на программа-тъ ко-то ся е съ-ставилъ народа-тъ отъ толко врѣме. Въ-многo случая сѣмъ были въ състояние да заблѣжнѣмъ ненародно-то говеденіе на-тѣя народни ужъ дѣйци. Въ тѣя случаи, нѣмъ сѣмъ осѣждами противонародни постѣпки, кои-то ся повреждали интереси-тъ на на-рода-тъ ни и кои-то ся дали на въ-проса-тъ едно спирање въ вървежа-тъ.

Единъ пѣтъ, по едно неразбрано и непонимателно поведеніе, тѣ ся имали сѣблостъ-тъ даидѣтъ да правѣтъ посѣще-ніе на фенерскія-тъ патриархъ, ко-га-то народа-тъ по сички-тъ градове въ о-течество-то ни отбѣгва съ най голѣмо-вниманіе отъ сѣкако сношеніе съ фе-нерски-тъ агенти, ко-га-то тържествен-но ги е извергналъ и ко-га-то, въ пѣл-номощія-та кои-то е далъ на прѣдста-ли-тъ си, той е обявилъ че не иска дру-го нищо отъ тѣхъ нѣ пѣлно и съвър-шенно отдѣленіе отъ Фенеръ. Другъ пѣ-тъ като да потвѣрѣтъ прѣжня-тъ си постѣпка и за да бѣдѣтъ слѣдственни въ дѣла-та си, тѣ отиватъ, тайно, скры-шомъ отъ народа-тъ, безъ да ги знае нѣкой, съ потѣжкване на сички-тъ на-родни права, со забравя на сички-тъ дѣл-жности, безъ да ся въспрѣтъ поне отъ свѣтъ-тъ си на ко-то затѣжкватъ дѣ-ятелность-тъ, тѣ отиватъ, думами, да правѣтъ спогаданіе съ фенерскія-тъ патриархъ, тѣ отиватъ да свързватъ съ-гласіе съ него и съ негови-тъ за да подчинѣтъ народа-тъ подъ него, негли съ по тѣжки условия отъ ко-лко-то на-прѣдъ. И посѣ какъ вѣнчаватъ тѣ тѣи си постѣпки? какви сѣрѣства употре-баватъ тѣ за да изпълнѣтъ онова за-кое-то ся ся обявили? Тѣ напѣнватъ отъ настанаваніе-то на испѣдени-тъ фе-нерски владыци по български-тъ сѣда-лица. Наистина, тѣ не можавъ да на-мѣрѣтъ по добро начало за дѣло-то кое-то ся прѣдарили.

Нѣй казахъ че условия-та на дие-шно-то подчиненіе кое-то прѣдставите-ли-тъ и чорбаѣи-тъ ся тайно извър-шили, ще ся потѣжки отъ прѣжнѣ-тъ. Напрѣдъ ко-га то бѣше народа-тъ ни подъ духовно-то си нѣго, на народа-тъ

ни бѣше възможно да ся огнеме отъ това нѣщо, какъ-то видѣхми да стана до нѣгдѣ. Патріаршія-тъ го бѣше на-мѣрила нростодушенъ и безъ никакво съзнание за народностъ-тъ си и за свои-тъ собствень животъ. Тя го бѣше за-владѣла, безъ да иска отъ него да под-нише това подчинение и безъ да му на-ложи условія. Тя бѣше присвоила пра-ва-та му безъ да познава той стойно-стъ-тъ на тѣя права.

Но днесъ положеніе-то е съвсѣмъ противно-то. Народа-тъ познава права-та си и ся трудн съкакъ да ги запази; народа-тъ съзнава народностъ-тъ си и не иска да я забърка съ друга. При-сичко това, въ днешно-то тайно под-чинение извършено отъ представителн-тъ и чорбаѣн-тъ въ Цариградъ, има и усло-вія наложени, кои-то трѣба да ся изпълня-тъ и нѣй видѣхми че зѣхъ да ги изпълнява-тъ.

Тръгване-то на Софійскія-тъ Доротей за епархіи-тъ му, снисходителностъ-тъ, коя-то дѣйци-тъ на въпроса-тъ ся по-казали къмъ него, като му ся дали при-поржчителни писма за да ся приеме отъ епархіоти-тъ си, и по напѣдъ посѣще-ние-то кое-то тѣя сѣщии-тъ дѣйци на-правиха на фенерскія-тъ патріархъ, съ-работи кои-то естествено и явно пока-зватъ че тѣ гуждатъ свои-тъ си интереси по напѣдъ отъ оня на народа-тъ, че тѣ прѣдпочитатъ права-та си за да стру-ватъ какво-то искатъ, отъ права-та на народа-тъ, кои-то сѣ святи, кои-то сѣ драгоцѣнни, и кои-то ся прѣдали и продали!

И намѣрили ся два публични органи въ Цариградъ—да, два; зашто-то дру-гія-тъ кого-то нѣй и народа-тъ мисля-хми за свѣтъ, за народенъ, *Гайда-мъ*, влѣзълъ и той въ противозаконно-то съ-заклятіе съставено отъ представители-тъ, чорбаѣн-тъ и *Свѣтъника-мъ* отъ една страна и фенерска-тъ патріаршія отъ друга,—и намѣрили ся, думами, два публични органи, два български вѣстни-ка, отъ кои-то единия-тъ ся нарича на-роденъ вѣстникъ: а другія-тъ ся при-поржва като свѣстителъ на Българи-тъ, намѣрили ся единъ свѣтъникъ и единъ свѣ-стителъ дашодкрѣпаватъ дѣла-та и намѣре-ніята на прѣдставители-тъ и на фенерци-тъ.

Читатели-тъ ни помнѣтъ колко, още отъ начало, сѣм изваждали на лице за-дни-тъ мисли и противонародни-тъ роли кои-то ся приготвеше *Свѣтъника-мъ* да играе въ черковніа-тъ въпросъ: Дне-съ, трѣба да му отдадемъ тая пра-ва че той ги изигра до нѣгдѣ; нѣ, днесъ пакъ, трѣба да му отдадемъ и тая правда че той ги изигра за смѣтка на покровители-тъ си, а никакъ за вреда на народа-тъ.

Колко-то за *Гайда-мъ*, съ най го-лѣма жалость обнародваши онова кое-то казва цариградскія-тъ ни дописникъ о-тносительно за поведение-то на редак-та-тъ ѝ. Кога-то ся надѣвахми и мы-слахми че въ Цариградъ народа-тъ ни има единъкъкъ органъ, кой-то да защи-щава интереси-тъ му прѣдъ публика-тъ, тоя сѣщия-тъ органъ не само одобрява, онова кое-то ся направили народни-тъ ни неприятели, нѣ още и става съуча-стникъ на противонародни-тъ нѣ дѣла и повѣренъ въ дѣла-та на испѣденъ отъ народа-тъ владыка.

Наистина, чудни бранители има въ Цариградъ народа-тъ ни за права-та си и по чудни още прѣдставители!

Зертъ, намѣреніе-то на *Гайда-мъ* за да влѣзе въ съзаклятіе-то на дѣйци-тъ на черковніа-тъ въпросъ было отколе-

шно. Тя го обявява още въ бр. 20 отъ първа-тъ си година и негли кой, знае? ти е была направилъ това тъмно обя-вение за да може да приготви Българи-тъ и кое-то тѣя тогава извѣстваше со-слѣдующи-тъ думи.

„И тѣй по мнѣніе-то на освѣтителн-тъ (членове-тъ на освѣтителна-тъ ко-мисія), сичко е вече свършено и за на-съ друго не остава освѣтъ безусловно да са подчинимъ на фенерска-тъ па-тріаршія, на коя-то, споредъ казване-то имъ, хилѣда години безропотко сѣм ся покорявали и сѣм я познавали сѣм я почитали и тѣчили. Имали още съ какво да ся лажемъ? имали на какво да ся надѣмъ? Не!“

„Взмутително угаждане кога си ня-уми чѣлѣкъ, че безъ друго, малко по-малко споредъ мѣрка-тъ какъ-то кара-казанска-тъ работливостъ ще раскрива сички-тъ свои нови фази, мѣй щемъ не-замѣтно да ся подчиняваши на нея и на сичкія пейнъ духъ, и най послѣ ще ста-не съвсѣмъ не друго нѣщо освѣтъ незамѣтно зрѣще пѣсѣчець, кое-то ще ся движи и ще ся върти наедно со си-чкіятъ животъ фенерски и съ негова духъ.“

Тогава още, нѣй имяхми случая да заблѣжимъ на *Гайда-мъ* че тѣя нейни думи не произлизатъ отъ чисто-сърдце, нѣй ся чудимъ, казвахми нѣй тогава, отъ гдѣ сѣ дошли у *Гайда-мъ* тѣя черни мисли, които излага не за-шега, какъ-то може си го помисли нѣ кой, нѣ серіозно. Нѣ нѣй не ще да ѝ кажемъ, какъ-то другъ единъ листъ ѝ каза едно врѣме, че съ това тѣя има за-дѣя мисль и че съ горѣказанія-тъ си членъ тѣя иска да приготви Българи-тъ за тая задня мисль. Нѣй отдаваши това на едно неточно оцѣненіе на положеніе то... (1)

Е добръ, днесъ, прѣдъ открытія-та на цариградскія-тъ ни дописникъ, нѣй не отдаваши това на едно неточно оцѣненіе на положеніе-то, нѣ на единъ прѣдначерта-нъ планъ за да ся приготвятъ Българи-тъ да приематъ онова кое-то е противно на интереси-тъ имъ; днесъ нѣй не ся колебаемъ да кажимъ на *Гайда-мъ* оне-ла кое-то тогава не ѝ казахми, и днесъ нѣй на ся чудимъ отъ гдѣ сѣ дошли черни-тъ ѝ мисли кои-то тогава излага-ше: Тѣ сѣ произлѣзли отъ фенерско-то великодушіе!

Кореспонденція на Бъл-гарска-тъ Пчела.

Цариградъ, 25 Юлія.

Минала тѣ седмица ви писахъ и ви-казахъ тогава че Софійскій Доротей, снабденъ съ припоржчителни писма отъ страна на чорбаѣн-тъ, на прѣдстави-тели-тъ и на патріархатъ, отиде си за Берковица. Сега, нека ви кажемъ за не-го нѣкакви минали работи.

Отъ лѣни, дикона-тъ му, кой-то сто-ялъ въ тоя градъ, му проводилъ около 14 хл. гр. нѣ отъ тогава, не му былъ пратилъ нито пара. Прѣди врѣме, Сто-илъ, онзи кой-то едно врѣме бѣше станалъ унѣтинъ а кой-то е днесъ про-тосингелъ на Г. Доротей, като бѣше о-тишилъ на Берковица, пратилъ му до-около 16 хл. съ кои-то ся пораспла-тилъ тукъ тамъ изъ Цариградъ и сна-бденъ, какъ-то ви казахъ, съ патри-шки, съ прѣдставителски и съ чорба-ѣнски писма, пристигналъ на Берковица.

(1) Бъл. Пчела бр. 2 год. II.

Увѣрять че завчера, въ срѣда, ре-дактора-тъ на *Гайда-мъ* или по до-брѣ, гайдара-тъ, кой-то, вижда ся, да е повѣренъ въ дѣла-та на Софій-скія-тъ фанариотинъ, прѣлѣзъ отъ стра-на на тоя послѣдній-тъ една телеграфи-ческа депеша чрѣзъ кой-то му извѣстя-валъ че не е прѣлѣзъ въ Берковица. Гай-дара тѣ щѣлъ да отива при свѣтия-тъ си патрикъ за да му посвири пѣсень-тъ на телеграфа-тъ.

Помнѣмъ че едно врѣме, редактора-тъ на *Гайда-мъ* пишеше че *Пчела-мъ* кацала и на нечисти мѣста. Той кога-нилава масурия-тъ на мѣхъ-тъ си, да-ли кане злато? Другъ, пакъ, той казва-ше че кога ся учалъ да става *Гайда-мъ* въ Търново извилъ му ся вратѣтъ га глѣдалъ се къмъ западъ. Сега като-ся е училъ да става повѣренъ въ дѣ-ла-та на Доротей, дали не му ся е из-вилъ вратѣтъ къмъ рогатія-тъ залѣвъ на брѣгове-тъ на кого-то лѣжи фенеръ?

За отговоръ на *Свѣтъникови-тъ* бѣбартинъ, нека ви прикажѣ една кѣса-приказка: Въ Анадолю, въ едно село, мусулмани-тъ, като ся убѣдили че свѣ-тъ-тъ ще баттиса отъ учени-тъ, улавя-тъ тѣя избиватъ сички-тъ такива, кои-то сѣм пампнали между имъ. По случай, у-мрѣлъ единъ мюсюлманинъ тѣя станало-нужда за имаминъ. Общо замаиваніе. Тука въртѣли, тамъ сукали, тогози по-выквали, опогози прикаивали, никой пѣ-мало да стане имаминъ. Апсказанъ сѣ-ртвача-тъ Асо ся появилъ; облачатъ го-въ имамски дрѣхы и го гуждатъ прѣдъ-дженазе-то. На гроба-тъ, кога-то по-койнѣя-тъ си давалъ сонъ салаватъ, по-пытва имаминъ-тъ, какво да каже на о-низи свѣтъ?—Какво да кажешъ? Като ка-жешъ че Асо е станалъ имаминъ, тѣя ще-разумѣжтъ какво е състояние-то на тоя-свѣтъ. Точно имъ е доволно.

Свѣтъника-мъ като покаже кои сѣ-народни тѣ дѣйци въ Цариградъ, сѣкой-отъ Българи-тъ ще разумѣ какъ отива-черковніа-тъ въпросъ.

Вижда ся, че прѣдставители-тъ за-бъркали твърдѣ много конци-тъ та не-знажтъ вече какво да отговорѣтъ на-онія кои то ги пытатъ гдѣ ся нами-ра въпроса-тъ. Днесъ, тѣ сѣм разспѣсали-слухъ, лажовень, разумѣва ся, какъ-то-сички-тъ имъ слухове, че Ц. Правител-ство щѣло да имъ даде врѣмѣнна не-зависима іераршія. До кое ли врѣме ще-бѣде врѣмѣнна?

Балъ-Кананъ-ханъ, 29 юлія.

Балкананъ! Балкананъ!! на какво съ-стояние си достигналъ? Нѣма като Бре-мѣя другъ да ти оплачи! отъ истина, Г. редакторе, не е вече тоя Балкананъ, кой-то го знаете, въ кафене-то, въ бер-берипца-тъ или отъ вѣнъ да сѣднешъ, чи да приказвашъ за въпроса, или да-проговоринъ нещо за прѣдставителн-тъ или чорбаѣн, да пазн Господъ, извед-наждъ спѣони-тъ ще тѣ обадятъ на чор-баѣн-ти; нито на Исканѣция прилича; нито на фенерскія кишишникъ, незнамъ-на какво да го уприличъ. Еле тѣя дни отъ-какъ зехъ да пишъ по често за тече-ние-то на работи-ти полудѣли сѣ да на-учатъ кой е тоя коресподентинъ на Пче-ла-тъ, да мѣ устѣжтъ живъ ще мѣ у-дѣржѣтъ. Вишъ да ти кажемъ каква низо-стъ играятъ. Додатъ напр. при мене пу-стятъ ми една лѣжа, отидатъ при дру-гиги, отъ кого-то иматъ шюлѣ чи ви пи-ше, пустѣжтъ нему друга, така при дру-

гиги, и слухѣжтъ да ли ще ся чюлѣ-тъ лѣжи или ще ся пишѣтъ за редак-ція-тъ ви; това го правѣжтъ за да у-сѣбѣжтъ кой е дописника-тъ ви; пакъ що-ще сторятъ? ще принудятъ чорбаѣн-тъ ми да мѣ испѣди, друго що? А азъ, Г-не, кога ще ви пишѣмъ затворѣмъ ся въ-одая-тъмъ вечеръ, запалѣмъ свѣтъ-тъ, тука-перде на прозорѣцъ тѣ, и на врага тѣ-окача юрганъ-тъ, да не свѣти отъ нѣгдѣ-свѣтъ-тъ и тѣй сѣдѣжъ да ви пишѣмъ. А-зъ сега нещахъ да ви пишѣмъ нѣ едно-приключеніе не можи да ми задѣржи-перо-то.

Отъ завчера като дойдохъ доволно-листа отъ новий вѣстникъ *Бранителя*, раздалъ ся по одаи-ти, безъ да пишѣтъ-извѣстѣе. Единъ вѣренъ мой дойде та ми-пришепна на ухо-то, чи вѣстникъ новъ-дошелъ и пишѣлъ твърдѣ лошо за прѣ-дставители-тъ, и отъ това ся расърмили: единъ го съдралъ другъ го хварѣлъ и-пр. Азъ скопчихъ тоя чѣстъ и излазѣхъ-да видѣмъ что е. Те ти насреща ми единъ-чорбаѣн, носѣ въ рѣка единъ *Брани-тель* и вика камъ одного прѣтеля: що-е това бе отъ васъ, ще опрѣдѣлите наро-да-тъ бе, не ви ли срамъ бе, какъвъ е тоя-маскаралъкъ бе, какви сѣ тѣя вѣстници, какви сѣ тѣя лѣжи.—Що выкашъ бе; посреща го прѣтеля-тъ? имате Свѣтъ-никъ, вашъ органъ е; ако лѣже нѣкой-опровергайте го, неможете ли? защо-плащате на редактора-тъ; камѣла ли го-е ритада въ уста-тъ? ако е лѣжа не-ка го опровергае, ако е истина защо-сѣмъ сѣрдите. Чорбаѣн-та хварѣли вѣст-ника-тъ, избѣрза, слѣзи изъ стѣла-тъ, о-тиде да ся расхожда за да му мине. Нѣй земахмѣ *Бранителя-мъ* отидохмѣ-да го четемъ, други отидоха да бератъ-парчета-та на съдрѣнѣя-тъ да го лѣпѣ-тъ и четѣжтъ.

Уплаши ми ся око-то. Г-не редакторе, отъ балканански-тъ интриги и нещъ ве-че да ви пишѣмъ; ще си загубя хлѣба-тъ ами що? Пчела-тъ не ѣмъ четатъ ве-че тука за друго освѣтъ дано по ви-раженія-та, по слога-тъ, да ви догадѣжтъ-коресподентина-тъ.

Цариградъ, 29 Юлія.

Завчера на 27 сего въ понедѣльникъ отидохъ да си дамъ писма-та на поща-тъ. Глѣдамъ ся събрали на единъ ту-жъ нѣколко души и си приказватъ; азъ-като си придадохъ писма-та приближи-хъ да послушамъ що е то толко важно, а то было пакъ чорбаѣнски расправа. То излишно Г-не, да ви пишѣмъ за та-кова нѣщо, а като немамъ друга нови-на да представя, благодарете и на рас-прави.

Книжнина-та ни ся убогати още съ-единъ вѣстникъ, *Турция*. Думаше ся пи-вѣнъ чи тоя вѣстникъ ще имѣ благово-леніе то на Ц. Правительство, и ше си-разнася съ почта тѣ даромъ; това като-успѣтили чорбаѣн-ти не загубили врѣме-и настанили органъ-тъ си *Свѣтъника-мъ* съ име *Турция* да ся приеме на поща-тъ; Г-нѣ Геновичъ като си донесѣлъ-вѣстника-тъ *Турция* и го предава, като-заблѣжва, че споредъ вѣща що донесо-хъ ираде за вѣстникъ-тъ *Турция*, те-донесохъ го. Ефенди-то го поглѣдалъ-така зачудено и му рекълъ—Господише, *Турция* ся донесе. Удѣленіе-то станало-взаимно, кога ся споразумѣли; двама-тъ-зачудени, познали си измама-та; отва-ждатъ горе при директоръ-тъ разирава-

тъ му бивше-то. Между това ние док-де си приказваме и си чудимъ, тръгнахме речи да си отивамъ, те ти и Г. Х. Миня, настоятели на *Съветския* ий си усѣтими чи ще има нѣщо, по-чекахмы малко до гдѣ-слезе. Тебе лѣ-жа, Г-не редакторе, мене истина: Х. Ми-ла бѣше станалъ като чи е излѣзълъ отъ хамакъ; каласапъ безъ нишадъръ. да му държи влага докле е живъ.

Виждъ, Г-не, чорбаѣи-ти какви ра-боти въспринмать да правятъ, даже и Ц. Правительство зеха да подигравать. Забѣлежете чи тая *Турция* твърде пла-ши чорбаѣи ти, незнамъ защо?

Цариградъ, 31 Юли

Миналия-тъ петъкъ, на 24 юли, ста-нало събрание въ Българска-тъ черкова при Балагъ. Прѣдмѣта-тъ на това съ-брание былъ да измыслятъ нѣкой новъ источникъ за да се събиратъ пари. Раз-зунѣва се че събрание-то е било съ-ставено отъ чорбаѣи, кои то сж днесъ тѣ кои-то гуждаты български-тъ рабо-ти на редъ.

Мислили, мислили, та пай подиръ на-мислили да съставятъ едно дружество подъ названіе „Българско милосердіе.“ Забѣлжало се тамо че Българи-тъ вече мажко ще дадѣтъ пари: за книжици-тъ се пари събирахъ, за черкова се съ-бирахъ, за не знамъ какво се събира-хъ и като, при сичко това нищо не се е свършило и не е зѣло основа, каза-ло се че при Българи-тъ вече не ще могатъ да намѣрѣтъ отзивъ и че трѣ-бало да се прибѣгне до европейци-тъ. За това повикали и г. Ексарха, (кого-то, нека го кажъ въ скоби, не щѣтъ да видѣтъ ужъ), и го пытали да ли щѣтъ можи да привлѣкѣтъ вниманіе то на Е-вропейци-тъ и да съберѣтъ отъ тѣхъ нѣщо. Г. Ексархъ ги увѣрилъ че позна-валъ до 100 мина души, кои-то можи-ли да даватъ на година по 100—гр-незнамъ колко по колко гроша, и тѣй нататѣтъ.

Какъвъ край е зѣлъ тоя планъ, не-знамъ. Едвамъ толко научихъ, защото, казалъ ви съмъ и другъ пактъ, събра-ния-та имъ се държатъ тайно.

Това казано, нека мнѣ сега на о-нова кое-то си върши и става на ви-денъ и явенъ денъ.

Българи тѣ тука сж во вѣленіе и говорѣтъ твърдѣ зѣ за прѣдставите-ли-тъ. Тѣ искатъ да дадѣтъ прошеніе на Ц. Правительство, за да пытатъ прѣд-ставители-тъ гдѣ имъ сж вѣломощни-тъ писма, да имъ искатъ свѣтка на до-сегашни-тъ имъ дѣла и да ги пытатъ какво сж вършили до сега. Тѣй прѣд-ставители-тъ сж намиратъ днесъ въ твърдѣ критическо положеніе и струва ми се че дѣла-та кои-то ще покажатъ за оправданіе не ще се за тѣхна пол-за. Ето гдѣ води высокомыслие-то и го-родостъ-тъ кои-то ги въспирахъ да се сблѣжатъ съ народа-тъ и да пригѣда-тъ по отъ близо интереси-тъ му.

На часъ-тъ, кога-то ще приключави писмо-то си научавамъ се едно нѣщо кое-то, като прави по критическо по-ложеніе то на прѣдставители-тъ, компро-митисва ги твърдѣ много прѣдъ Ц. прави-тельство и прѣдъ народа-тъ.

Знаете че тѣ сж дали припорѣчи-тели писма на Доротея за да иде въ епархіѣ-тъ си. Тія писма были пеказани, казахъ-ми, на В. Порте; казало й се още много работи кои-то прѣдставите-

литъ стрували и кои-то май много ги зачернятъ. Тѣй казало и се че прѣд-ставители-тъ искатъ отъ Ц. Правител-ство правдини, пакъ сами ги разсипува-тъ, като сж съгласяватъ съ фенерска-тъ патриархія да прѣдаватъ интереси-тъ на народа-тъ. За това, тія дии като прѣдставители-тъ ходили при Н. Выс-Али паша, исказало имъ се сичко по-точно и имъ се забѣлжало че Ц. Прави-тельство не може да дѣйствува по на-чина-тъ какъ-то дѣйствува прѣдстави-тели-тъ и че тѣхни-тъ постѣжки да-ватъ подозрѣнія на Ц. Правительство. кое-то нѣмало у тѣхъ повѣреніе

Кога-то сички-тъ тія нѣща имъ се казали, тѣ си чудили отъ гдѣ не про-исхожда нерасположеніе-то на Царскі-я-тъ министаръ къмъ тѣхъ. Тѣ ако не знаятъ отъ гдѣ произхожда, вѣй го зна-ете, като ви го съобщава мѣ, само за-васъ въ забѣлжваніе тукъ доло.

Габрово, 14 Юли.

Хвала Господу, и ние презъ тѣзи де-ніе имамы испытаніе въ Габрово. Бла-годареніе на грижи-тъ на наши-тъ ро-долобиви съотечественици, кои-то по-вѣтъ живѣтъ, ние имамы *каметъ* да-чуемъ испытъ за ученици-тъ по дырни-тъ науки:

Въ четвъртакъ на 2-й Юлій испыт-вахъ сж ученици-тъ отъ приготови-телни-тъ училища, кои-то се намѣрватъ подъ вѣденіе-то на учители-тъ: Василъ Михова, Калча Илиева и Пенча попъ Гаврилова, по слѣдны-тъ науки:

- „ 1. Катихизисъ.
- „ 2. Священна Исторія.
- „ 3. Географія.
- „ 4. Ариметика (до дро-би-тъ).

Въ петъкъ на 3-й Юлій испытвахъ сж дѣвци-тъ на 1-тъ и 2-тъ класове, кои-то сж намѣрватъ подъ вѣденіе-то на главны-тъ учители: Илія Христовича и Игнатіа Иванова, по дырни-тъ науки:

- „ Катихизисъ (всичкій-тъ),
- „ Законъ Божій,
- „ Географія и
- „ Ариметика.

Въ недѣлѣ на 5-й Юлій испытвахъ сж ученици-тъ отъ 2-тъ класъ на гла-вно-то училище по тѣзи науки.

- „ Катихизисъ (всичкій-тъ)
- „ Законъ Божій
- „ Священна Исторія,
- „ Всеобща Исторія,
- „ Физическа Географія или природа и челоуѣкъ,
- „ Ариметика и
- „ Французскій языкъ.

На 6, 7, 8 и 9-й Юлій испытвахъ сж ученици-тъ отъ 1-тъ класъ на главно-то училище по дырни-тъ науки.

1. Священна Исторія. Новый завѣтъ (първа-та половина).
2. Богослуженіе на Православнѣ-тъ Черковѣ.
3. Опытна технология *венскъ* (до чувствителнѣ-тъ способности).
4. Естествено и Гражданско Пра-вовѣденіе.
5. Всеобща Гражданска Исторія.
6. Французскій языкъ.
7. Ариметика (всичка та).
8. Алгебра (до уравненія-те на вто-ръ степенъ).
9. Геометрія (свършена първа-тъ частъ).
10. Физика (свършена за твърды-тъ тѣла) и

11. Физическа Географія или при-рода и челоуѣкъ (за Океанія, Австралія и Африка).

Всички-тъ тѣзи науки въ главно-то училище се предаватъ обширно, както и въ европейски-тъ заведения.

На испытанія-та сѣкой денъ присут-ствувае много народъ, а отъ тѣзи ко-ито съставляватъ днесъ за днесъ Габ-ровска-та община, сир. отъ чорбаѣи-тъ—вѣроятно отъ много-то имъ грижи за общо-то добро—нѣма ви единъ На-родъ-тъ остана твърдѣ благодаренъ. а на чорбаѣи-тъ, като чи съвсѣмъ не-харесва да се просѣщаватъ наши-тъ юноши... незнамъ защо? Кѣнхмъ нѣ-кои и други отъ образовани-тъ учи-тели по вѣтъ да заповѣдѣтъ на наше-го испытаніе, но, разумѣвамъ, кой е му-дъ да похарчи 200—300 гроша за ха-търа на Габрово, а пакъ благодареніе на грижи-тъ на нашъ-тъ *чорбаѣи-скъ общинъ*, доходи-тъ на училища-та се толко съ уголѣжаватъ, що-то незна-емъ, какъ ще се исхранятъ даскалы-тъ, а не да сж заплати даскалѣ-тъ на тѣ-зи, кои-то пожелаха да додѣтъ на на-ше-то испытаніе. Въ недѣлѣ на 12-й Юлій си раздавахъ дарове-тъ на уче-ници-тъ, кои-то се отличиха. „А учи-тели-тъ,“ ще си помислите, „какви ли награды се получили за такъви голѣми трудове.“? Да, наши-тъ учители, бла-годареніе се на нашъ-тъ чорбаѣи-скъ общинъ, въ продълженіе на цѣлъ годи-нѣ, а особенно откакъ сж се събрали двама главны учители си получавали го-лѣми подарѣцы, и сега тамъ во вре-ме на испытанія та имъ се дади такъ-ви голѣми подарѣкъ, що-то дырни-та на него е, чи главны-тъ учители си по-дадоха оставкѣ-тъ. Какъвъ е този по-дарѣкъ, кой-то се подари на главны-тъ учители отъ единъ отъ първы-тъ членове на нашъ-тъ чорбаѣи-скъ общинъ, отъ Га-бровскій-тъ чорбаѣи Цоня Пенчова,—то е за голѣмъ срамъ на цѣло Габрово, и самъ, ако поискатъ обстоятелства-та, ще ви го съобщимъ наедно съ съ рѣчъ-тъ, коя-то се каза отъ главны-тъ учи-тели въ денъ-тъ на актъ-тъ на Габро-вско-то училище.—Зло нѣщо се ей туй чорбаѣи-тъ, брей! нѣма въ тяхъ ни совѣтъ, ни сграхъ Божій, ни жалостъ! Едно тѣ гонѣтъ, едно дырѣтъ, заедно живѣтъ: да се първы, да їадѣтъ, да пїятъ, да спѣтъ, и пари да трупѣтъ. За тѣзи петь нѣща тѣ сж готовы и ба-щи тѣ си да продадѣтъ!... Що ще ста-не съ наши-тъ училища, — незнаемъ, нѣ въ свое време ние не ще се замаемъ да ви извѣстимъ.

Въ заключеніе несправедно бы было, ако да не искажемъ нашъ-тъ благодар-ность на иснафы-тъ за тѣхно-то по си-ломъ грижаніе да се поддържаватъ у-чилища-та,—и ако да умѣлимъ имена-та на училищны-тъ епитропы, кои-то, като отъ иснафы, при всички-тъ *но май-ли* прѣчки, отъ се сърдце се сгаряетъ за напѣдока на училища та.

Тіе сж: Дим. Цвятковъ (отъ табан-Авраамъ Гачовъ) кий-тъ иснафъ Гинко Стойновъ—отъ чихларскій-тъ Ст. Кириловъ—отъ кожухарскій-тъ Анд. Іонковъ—отъ сануджійскій-тъ Н. Христовъ—отъ тирзійскій-тъ Петко Иванчовъ—отъ гайтаджій-скій-тъ.

Клсура, 12 Юли

Пожрътованіе-то за общность хва-

лило се е и хвали се нѣчто и въ про-сти-ты, но особено въ просвѣщенны-ты народы. Първы-ты правятъ това оеѣща се или безъ цѣль или изъ простѣ бла-годарность за ползѣ-тъ си; а други-ты съ цѣль за подражаніе—съ цѣль на кою-то се основава вѣчно. Нѣма и не ста-ва юнакъ, ако се не оглѣда на други—Гѣй сжѣе побожикъ, художникъ, до-бродѣтели и пр. и пр. Единъ напра-ви едно, другъ побуденъ отъ чѣстъ, имотъ, или что и да е направивѣтъ; То е, мислѣтъ, сжщность-та, о коя-то виси на-прѣдѣла на цѣло-то челоуѣчество и въ-звншеніе-то на народности-ты. Въ такъ-въ случай неможъ премѣлчи слѣдующе-то.

Почти отъ юнашество-то си нашъ съотечественикъ, съ име Неделче Пе-тровичъ, миналъ е въ Влашко и провѣ-лъ почти до старостъ живота си въ А-лександриѣ, като Тръговецъ. Тѣ въ-рождана-та волѣкъ къмъ отечество-то си види се че не е ни наймалко изгасла въ съотечественика ни, ако че е провѣлъ цѣлѣй си животъ въ чужина. Около вѣрѣи 20 години испрати ни същѣй е-динъ красенъ Поліселей за въ цркъвѣ-тъ както по напѣдѣтъ и едно Евангеліе. Отъ тогива вече ръководенъ по разума си попраца ни на нѣколко пакти отъ най ху-бавы-ты священнически одѣжды. Прѣди 2 год. пакъ яви на общество-то ни, че е направилъ зацркъвѣ-тъ ни звоно, кое-то по нѣкои причини немогъ да испра-ти. Сжще-то звано отъ 140 оки, полу-чихме сѣга съ заплатенъ прѣвозъ, по-свячено на цркъвѣ-тъ ни Св. Николая. Въ такъвъ случай общество-то ни не-могъ да не подне се искренѣ-тъ си благодарность на Пожрътователя; и азъ побуденъ отъ достѣпными-ты му пожрътованія, кои-то мислѣ че изно-сятъ около 250. жел. немогахъ да не издамъ на живность добродѣтели-тъ му и да похваля прѣдъ свята заслугѣ-тъ му на сыромашне-то ни общество.

Срѣщо Петроводенъ, и ако че нема-ме сж камбанаріѣ, съ кое-то наро-чно стана повече трогателно, не на-дѣйно сж разлѣгна клопотарскій гласъ по класурскы-ти околности: на кои-то плашны-ты и долове ты сж отзиваха съ необиченъ гласъ за жителство то. Малко и голѣмо припканіе къмъ храма, съ особнѣ чистотелность; а изъ очи на нѣкой старци и бабы, непримѣтно сж показвахъ по нѣколко по ядри слѣ-зны капки. Сутренъ-та пакъ се свърши служба-та спроводена съ пріятный за христіанство-то гласъ отъ два свяще-ника за здравіе-то и долгодѣйствіе-то на вновника; при кои-то се изрѣче и слово съ темъ: кѣкъ трѣбѣва споредъ въикашны-ты си излѣбленія, да слѣ-дваме и съ вѣтрѣшны-ты (съ изображе-ніе-то) при кои-то се придружи и Па-нагырика на Г. Неделча.

Отъ 19-й тѣкущаго се започватъ годишны-ты испитанія въ училище-то ни, кои-то щѣтъ (необично за насъ) да тра-жатъ три недѣли. Слушаеме, че при това испитаніе щѣтъ се пытатъ ученицы отъ 4 ридовны класове, отсѣтъ за припа-дажцы-ты науки въ сжщы-ты класове и отъ турскій, грѣцкій, французскій, нѣбскій и латинскій языци. И азъ самъ като пишѣ, удивлявамъ се, кѣкъ се мо-гли ученицы-ти да научатъ да четѣтъ

и да пишеш само, отъ толкова чужди
языци за единъ годинъ, нежели отъ нѣ-
кои по Оленд. Метода да изучатъ и по
40-50 уроци. Что-то видѣхъ и чужъ при-
това испитаніе, общавамъ си да явя
за истинностъ-тъ подробно. Дано, желанъ
отъ все сръдце, да ся отговорятъ до-
брѣ ученици-ти; та съ това да ся ма-
хне покривало то, отъ умове-ти на вси-
чкы-ти почти общинскы члѣнове, кои-то
ся, тѣ надѣтъ тѣхъ 5-6 души, намирать
още въ сръдний вѣкъ. Истина че 1, а
не 5-6 души, кажи по нѣкоги повече
по тѣжко е да ся движне отъ помеж души вко-
репелія фанатизмъ, особено като ни бръ-
ка много и сиромашія-та. Нѣ както и да
е до гдѣ имаме казаны-ты 5-6 души,
а тѣй сѣще и Г. Неделча, на кого-то
училище-то ни за бѣдѣше-то си под-
крепленіе, полага голѣмъ надѣждѣ. Ми-
сѣхъ че не ще ся посрами и Клеура
прѣдъ Българщинѣ тѣ.

Колко-то за владци гръцкы калуге-
ре, гражданскы лопове, съ постоянно
едногласіе вси казваме: Не щемъ ги!
но въ околностъ-тъ ни ся появяватъ
вѣнчани разбойници, на и пообирватъ
та сме за това всѣкоги подѣ страхъ.
Завчера ся удариха два пѣтника турци
съ тронца хайдутъ въ разстояние 2/3 ча-
съ отъ село-то ни. И отъ двѣ-тъ стра-
ны не паднахъ ни единъ, но съ какъвъ
способъ, незнаемъ, пѣтници-ты донесо-
ха за свидѣтелство единъ хайдутскій по-
жъ безъ ножницъ, за кого-то казваше
че взѣхъ отъ силѣхъ му, като ся при-
ближилъ при него да го обѣре, кой го бѣ
подраскалъ отъ разбойническы-ти ноктіе
на шіа-тъ. Чюдна работа, двоица гражда-
ни съ единъ гарабинъ и едно чинте, да
успѣхъ да взѣматъ пожа отъ трима
въружени разбойници. Помисли-то на
забитина ни, който отидѣ тоя часъ съ
запѣта на мѣсто-то, види ся, че раз-
бойници-ты сѣ обѣдвали, че намѣрили
въ обеленія орманъ кости отъ мѣсо и
остатки отъ хлѣбъ, на може че сѣ нѣ-
что и пили, та за това не сѣ могли да
направятъ зло-то. Както и да е ножи
е при насъ, а чловѣци-ты е страхъ да
идѣтъ до по дабѣни-ти си ливаде за
сѣно-то.

Ловичъ, 20 Юлія.

Въ брой 8-ый на Бъл. Пчелѣ проче-
тохъ единъ членъ написанъ отъ Одесса
върху онѣхъ прозба кои-то обнародва-
хте въ брой 1 отъ Сопотъ. Ловчанско
окръжіе, съ кои-то прозбѣ моляхъ Г.
Д-ра. Б-рона за 1000 гр. помощъ да
подари на Селското нѣмъ училище.

Г. Одесски съжителъ на Отечество-
то си, с злѣ измаменъ! Той мысли чѣ
онзи Сопотъ, кой-то е близо до Карловъ 1/2
часъ, Вашъ-тъ Сопотъ Г-не не е въ бедно
сѣстоианіе, ами е нашъ-тъ, (село Сопотъ)
а не Градецъ Сопотъ. Чисто на туй
ся казва: Балканъ ара сѣ варъ. Лов-
чанско окръжіе незнаемъ ли де пада,
на Юрдана Неновъ си училъ пакъ не-
занишъ чѣ помежду нма Планина. За-
поминѣхъ ли си отъ Дѣдѣ си и Баба си,
да казватъ чѣ вашъ-тъ е Сопотъ Лов-
чанско окръжіе? Като си тръгнахъ за
Одеса презъ Планината не си ли мина-
лъ да отидишъ за Ловичъ? али отъ де

и накарѣ ти е дошло на умъ да мысли-
шъ чѣ вашъ-тъ е Сопотъ Ловчанско
окръжіе? вашъ-тъ Сопотъ го по ѣде
Фенеръ ами наше бѣдно село Сопотъ,
къ-то лѣжи надъ Ловичъ кмѣхъ Пла-
дня 6 часа, нему отъ Фенерецъ-тъ Лов.
Иларіона нѣма никоги здравито да си
види! споредъ тѣхъ владички изѣдиче-
ства е пристигнало Селото помощъ да
проси отъ Г. Д-ра Беронъ.

Г. урѣдниче, като расправихъ за Со-
потъ кой е, нече да е злѣ да кажѣхъ нѣщо
и за Фенерецъ-тъ ни, какъ върши рабо-
тата си. Той сѣсъ време е изѣдиче-
валъ нѣколко ферманя за черкови. на
проститъ селяни прихитри черкови да
си правятъ, а за училище нѣто споме-
нува Кои-то селяни сѣ рѣшатъ чер-
кова да си направятъ предава нѣмъ Цар-
скіятъ ферманъ, какго сѣ веке спого-
дѣхъ; 10. лиры ли, 15. лп, кои-то фер-
манъ сѣ давѣхъ безплатно отъ Цар-
ство; послѣ като сѣ свърши
черковата нека да я освяти, и за освя-
щеніе 30. лирычки; послѣ казна чѣ и
Попъ трѣбува за Черковата, хайде и
отъ Попъ 10. лиры за оноване *вырѣ-
бакарски* че одари 50. лиры. ами ако
бѣше сѣ турилъ училища да прави, то-
гизи какво щеше да земе?

Тѣ сѣ дълги и широки работитъ, но
само ще кажемъ на Ловчанете една като
десять. Владички превързаници! очѣ
ли нѣмате, ушлы нѣмате и ли умъ и
сѣсѣхъ нѣмате? не чуйте ли, или пера-
бырате, или пакъ невидите дѣйствиѣта
на Гръцъ Патрикъ хана за насъ Бъл-
какви кроѣжи кроятъ да ни завладѣхъ?
Фенеръ ако нѣмаше голѣма полза отъ на-
съ щемели да потроши мѣло за драго са-
мо даны не пуща? ами вый зѣщо сте
сѣ докопали у Фенер. змѣ, кой-то е
отровна звѣръ за насъ? не е ли вы
срамъ като сѣ сами себе си продавате?
по свѣтъ-тъ никой чулѣхъ или народъ
песемъ виждалъ интереситъ си да не
пази и почита, но слава Богу Ловчане-
видѣхъ. нѣмаше умъ нѣто спорѣдъ единъ
Папагалъ.

Сливенъ 15 Юлія 1864.

Господине Редакторе на Българска-
та Пчела!

Нашята училишна Библиотѣка ся у-
достои да ся обогати съ едно съчине-
ніе което мислимъ ще докара честъ и
похвада не само на нашѣтъ народъ
българскій но и на всичкіятъ Славян-
скій миръ. Авторо на това съчиненіе
Г-нъ П. Беронъ, кой-то помежду всички
наши образовани българи е извѣстенъ
съ свойтъ високи и обширни познанія
по всичкитъ отрасли на наукитъ благо-
волилъ чрезъ нашѣтъ съотечественникъ
Г-на Доктора Селемиски, да испрати
въ даръ на народното наше училище
едно тѣло отъ свойтъ на Французскіи
языкъ съчиненія, които сѣстоятъ отъ
шестъ чѣсти.

Сливнянската община, Г-нъ Редакто-
ре като благоговей предъ любородны-
тъ чувства на Г-на П. Берона, моли
вы да му изразите чрезъ вашѣтъ по-
чтенъ листъ нейната чистосърдечна
презнателностъ. Дано и други наши
съ отечественници послѣдожатъ по до-

стопохваляятъ примеръ на Г-на П.
Берона, и тѣхнитъ имена ще останатъ
за вѣчно въспоменіе на Сливнянско-
то поколение.

Общество Сливнянско.

Прѣхми отъ Болградъ едно писмо за
оправданіе-то на казанѣ-тъ за тоя
градъ въ бр. 7 на Българска-тъ Пче-
ла: Нѣ това писмо намѣсто да опровер-
гава онова кое-то ся е тамо казало
улави ся да укорява личностъ-тъ на
оногова кой-то е писалъ и кого-то ся
показва да познава.

Като ся касе тука за личности и
за лични укори и като намѣтъ листъ
не може да подеме върху си сѣдствіа-
та кои-то може наирѣменно да произ-
лѣзѣтъ отъ тая распра, споредъ зако-
ни-тъ на печата-тъ тука, нѣй не може-
тъ да обнародвамя това писмо отъ Бол-
градъ, догдѣ-то и двама-та противници
не ни дозволѣтъ да явимъ имена-
та нѣмъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

КРАТКО ЗДРАВЕСЛОВІЕ.

Това е име-то на книгъ-тъ, кой-то
имамъ готовъ за печатаніе и кой-то съ-
държа уроци за здравіе-то раздѣле-
ны на двадесетъ главы съ вопросы
както слѣдва.

Въведение: Колко е здравіе-то дра-
гоѣнно нѣщо и отъ каквы причины се
разболяваме.

Глава I. За хранѣ-тъ и то за хлѣбъ-
тъ, зелія-та, овошія-та, яйца-та, мѣ-
ко-то, мѣсо-то, рыбы тѣ, кафе-то, кога
и кои отъ тѣхъ и за кои тѣлосложенія
сѣ полезни, какъ трѣба да ги готвимъ
и да ги ядемъ.

Глава II. За Питіета-та и то за во-
дѣ-тъ, вино-то, пиво-тъ, ракія-тъ.
кога сѣ полезни, а кога вредителни.

Глава III. За Тютюнъ-тъ и емфіе-
то и кога сѣ добри за употрѣбленіе.

Глава IV. За облекло-то, какво трѣ-
ба да е и колко поврѣжда-тъ тѣсни-
тъ дрехы.

Глава V. За обиталище-то и то за
кѣшѣ-та и станъ-тъ какъ сѣ полезни, а
какъ вредителни.

Глава VI. За чистинѣ-тъ и бани-тъ
и то за морски-тъ, рѣчнитъ, и топлы-
тъ какъ сѣ полезни.

Глава VII. За работеніе-то и лѣни-
вость-тъ и то колко първо-то е поле-
зно за здравіе-то.

Глава VIII. За хоро-то и тичаніе-
то и колко поврѣждатъ, като сѣ безъ
мѣркѣ.

Глава IX. За топлинѣ-тъ и студѣ-
нинѣ-тъ и какво трѣба да прави, като
е уморенъ нѣкой.

Глава X. За време-то кое е най до-
бро за здравіе-то и какъ трѣба да се
варди змѣхъ чловѣкъ.

Глава XI. За сънъ-тъ, кога е добъ-
ръ, колко часа трѣба да спи чловѣкъ
споредъ възрастъ-тъ си и проч

Глава XII. За кръвъ-тъ и дали е
добро да си зема чловѣкъ кръвъ безъ
нужда и какъ става кръвъ-тъ.

Глава XIII. За очистителни-тъ (ме-
ребети-тъ), кога само трѣба да се зе-
матъ и кои сѣ добри-тъ.

Глава XIV. За болести тѣ, какъ да

ги отбѣгвамя, какъ да ги мѣримъ и
лѣкарѣ да призоваваме.

Глава XV. За силанинѣ-тъ и вачѣ-
нѣ-тъ и какъ се познава добра-та отъ
лѣжливѣ-тъ.

Глава XVI. За примрѣли-тъ, удава-
нинѣ-тъ, замръзѣли-тъ, отровени-тъ,
несвѣстни-тъ, побѣслени-тъ, и какъ да
имъ помагаме.

Глава XVII. За тѣжки-тъ жени
лехуси-тъ и какъ діетѣ трѣба да държатъ.

Глава XVIII. Какъ трѣба да
гледатъ дѣца-та подиръ раждѣніе-то
и какъ да се отхранватъ.

Глава XIX. Какъ да се вардятъ
би-тъ здрави, чисти и бѣли и колко
спомога на здравіе-то.

Глава XX. Какъ може чловѣкъ
бѣде дълголѣтанъ и въ старѣ-тъ здѣ
въ и веселъ.

Отъ съдържаніе-то познава се кол-
ко е полезна и нужна тѣзи книга за всѣ
кій мѣлъ, баща и манѣхъ, кои-то
пакъ отъ незнаеніе повреждатъ здравіе-
то си, изгубватъ чада-та си и сами бе-
зъ време скасиватъ животъ-тъ си. За
то надѣваме се чѣ въ кратко врѣме
събиремъ потребни-тъ спомоществова-
тели за дамѣхъ скоро да дадемъ
кѣ тѣ да се печати и въ два три
сеци всѣхъ отъ тѣхъ да ѣмъ въ
щѣ-тъ си и пай повече като е естѣнъ
единъ и половина дванцѣкъ, отъ кои-
то половина та дванцѣкъ ще се зе-
напредъ за улесненіе на печатаніе-то.
А спомоществователи-тъ сѣ предплатѣ
тъ заедно ще се испроваждатъ въ Ту-
ча до мене сѣдѣго.

Ако спомоществователи-тъ отъ Сл-
венскѣ-тъ ни Граматикѣхъ пытатъ
кога тя ще се напечати? нѣй брѣхъ
да имъ извѣстимъ, чѣ единъ люборо-
дѣ ни се обѣщава да ѣхъ напечати
свое иждивеніе, като му предадемъ
мо събрани-тъ спомоществователи
нѣколко стотини.

Нека чѣ мысли на конецъ нѣкой
кратко-то ни това здравесловіе ще
де съкращеніе отъ печатанѣ-тъ отъ
не Икономикъ въ 1861! Не, това
здравесловіе ще съдържа много по
пытни и нужди сръдства за опазва-
не на най драгоѣнно-то нѣщо-
здравіе-то.

Здравесвуйте.

Ту.ча 6 Августа. 1894.

Вашъ Деврожелателъ

С. И Добролюбовъ

ТЪРГОВСКИ БУЛЕТИНЪ.

Браила, 10 Августа.

Въ теченіе-то на послѣдната Седм-
ца станахъ нѣколко продажбы на
жита които пристигнахъ тѣхъ отъ О-
нида, Гургеви и други скели, како
отъ по сухо, и то на цѣны отъ гро-
ве 135. кило до гр. 180 най до
тъ качества и по гр. 195 и 204.
та Гирка изрядно качество, но отъ
дны на самъ не ся станами пооти
п продажбы зацото и ся пообра
та стока. Новитъ ячмицы, колкото
тъ на овора, продаватъ ся отъ 71
73. кило, тѣхъ сѣщо и рѣшѣ новѣ
малкы количества що иди плаща ся
гр. 90. кило.

Отъ Европа никаквоище насърдче
за житата. По добротъ же изгѣди
мисиря въ Англія позволихъ тѣхъ да
куповачите да прибавятъ нѣщо на
тъ и днесъ добритъ качества ся пла-
тъ отъ 118 до 125. кило.

Нивловете за Европа все тѣхъ за
жени както преди 10/12. дны.